

ИСТОК ПРАВОСЛАВНИ

СВЕТИ ПЕТАР ЦЕТИЊСКИ

"ЗМИЈУ У ЊЕДРА НЕ ПУШТАЈТЕ!"

Кад је у оно давно вријеме силна руска царевина 1813. године потукла гордог и охолог Наполеона код Москве и када је некада моћна француска војска у паници почела да бјежи од силе руске, св. Петар Цетињски, велики непријатељ Наполеонове политике, је одмах написао једну интересантну, поучну а и данас посебно актуелну прокламацију народу црногорском и брдском.

У њој је поред позива на оружје за ослобођење Боке, Владика црногорски изнио и своје јасне ставове о једном великом и надлазећем злу - злу масонерије. Тако је св. Петар још давне 1813. године упозорио Црну Гору на ово кукавичије јаје у златно увијеној амбалажи које се нарочито данас Црној Гори и читавом човјечанству перфидно подмеће али и крваво намеће као нешто позитивно и у цијелом свијету општеприхваћено. Зато послушајмо овог светог ловћенског пророка који у оно давно вријеме написа следеће ријечи:

"Петар, Божијом милошћу православни митрополит Црногорски, Скендерије и Приморја и рускога царскога ордена светога Александра Невског каваљер.

Благороднијема и поштенијема сердарима, војводама, барјактарима и другијема главарима и старјешинама и свему храбром народу црногорскоме и брдскоме, у Господа здравствовати и радовати се.

Познато је вашијем благородствима, и теби, љубезни народе, како је већ наступила седма година од када су Французи погорели Бокешку провинцију и како су они с почетка нама страшно пријетили да се отечество наше унапријед неће називати Црна него Црвена, то ће рећи крвљу нашом обливена Гора.

Они би то и учинили по својству њихове злоће, будући су најприје окаљали своје руке у крви законитога краља и краљевске фамилије и основали на темељу безбожја своје јакобинско-фрамасонско правитељство, али благодарећи Богу нијесу то могли учинити:

Прво, по томе, што нијесу међу нама нашли издајниках јакобинскога духа, који би им путеве отворили и человође били као што су налазили на много мјеста за несрећу својих народа међу којима су они издајници били.

Друго, што смо ми становити договор учинили иа Мирцу у цркви храма светог великомученика Георгија, када смо генералу Мармону на састанак били, да умремо при нашој вјери и слободи с оружјем у рукама славно, и да се никад под њихову власт живи не предамо.

Треће, што су они видјели пребивалишта наша утврђена каменитијем горама, и не само једну Црну Гору, него многе горе које се не боје бомбе ни лубарде, и што су наше краишнике при сваком движењу њихове војске находили справне и готове к боју на својима границама, а навлашито кад су њихова три генерала са три тисуће и више војске ударили на комун Брајиће, тада су они познали колико би их скупо коштало док би Црну Гору освојили.

А четврто, што славни народ од Шпање Божијим промислом и благовољењем, побуђен љубављу к отечеству и к својему законитоме краљу, одведен вјероломним Наполеоном у Францију, свргнувши јарам француски подиже неустрашивим духом мужества своје оружје против онога свеопштег роду човјечанскоме непријатеља и возмутитеља Европе.

По овијем дакле узроцима, не могући они нечестивци успјети у својим предузећима, нијесу се постидјели претстављати нама толике милости и награде од њиховог цара, ако ми његово покровитељство заиштемо и ако његова конзула међу нама прихватимо мислећи да ми као горски иарод нећемо разумјети: јер то ће рећи да сами себе својима рукама синцир на грло ставимо и да змију у наша њедра пустимо. Но будући су и на

сва претстављења добили како усмено тако и писмено противни одговор, није им остало друго него чрез посредство мира прекратити смутњу која се бјеше међу наше крајишнике и њихове солдате около Котора започела, бојећи се да не бисмо и Бокешки народ против њих узбунили. И тако смо с ђенералом Бертраном на кондиције мир учинили и с ђенералом Готијеом потврдили до заповиједи коју бисмо имали од нашега цара. Но што искаше ђенерал Бертнар да му предајемо њихове људе у наша мјеста добјежале, то нијесмо примили; и зато је њихов цар толико расрђен био, да је говорио не само да ће нас огњу и мачу предати, него да ће и горе и планине наше сажећи. Али се није надао да ће из Русије главом без обзира бјежати, оставивши пространа московска, смоленска и литванска поља посијана костима својих војника, и да ће своје високоумно надмено намјерење о освајању Русије и цијелога свијета наћи закопано под пепелом московским. Из овога свега, љубазна браћо, јасно видјети можете што су они тирани мислили од нас учинити и што би учинили да су силе имали; а сваки дан гледате што чине од браће наше примораца, и по томе расудити можете колико би ваш народ у свијету несрећан био, да није свеблаг Бог благословио оружје великога Александра, милостиваго покровитеља. Тога ради принесимо сви и приносите непрестано свеблагоме Богу благодарење и славу, који је даровао својему помазанику Александру крепост и силу на истребљење тмачислене војске крволочнога Наполеона, љутога и непримиримога непријатеља човјечанства.

А при томе споменимо и друге дужности наше, које нас позивају у садашње од самога Бога послано вријеме на витешка војничка дјела, да не останемо између осталих народа најзадњи, него да тјерамо опште непријатеље из нашега краја, када их по мору и по суву тјера и бије сила руска, енглеска, ћесарова и шпањолска.

Приготовите се дакле, јунаци, с природним духом храбрости на витешки овај подвиг да, призвавши Бога на помоћ, што скорије ступимо у Бокешку провинцију под славодобитним барјаком великога Александра, милостива покровитеља нашега.
Дано у резиденцији иашој на Цетињу, августа 27. 1813. године.

Петар Петровић

Ове ријечи, ријечи златне и благодатне, су прве ријечи једног светог човјека у нашем народу у којима се јасно осуђује зло масонерије. Њима је њихов писац, св. Петар и првијенац и претеча у борби против овог зла у народу српскоме. Преко њих се баца и сасвим ново свјетло на једну од великих прекретница у историји свијета - Француску буржоаску револуцију, која је за св. Петра и сваког здравомислећег човјека била и остала једно велико јакобинско-фрамасонско безбожно зло које је, покривајући се медно-слатким паролама (као уосталом и свака безбожна револуција) слободе, правде и једнакости прогутало стотине хиљада људи заједно са краљем, краљицом и скоро читавим племством Француске, и оставило "отров своје адске душе" да до данас хара свијетом, увијек под видом "нових поредака", од којих нека нас сачува Господ молитвама св. Петра Цетињског.

монах Петар